Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8252
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

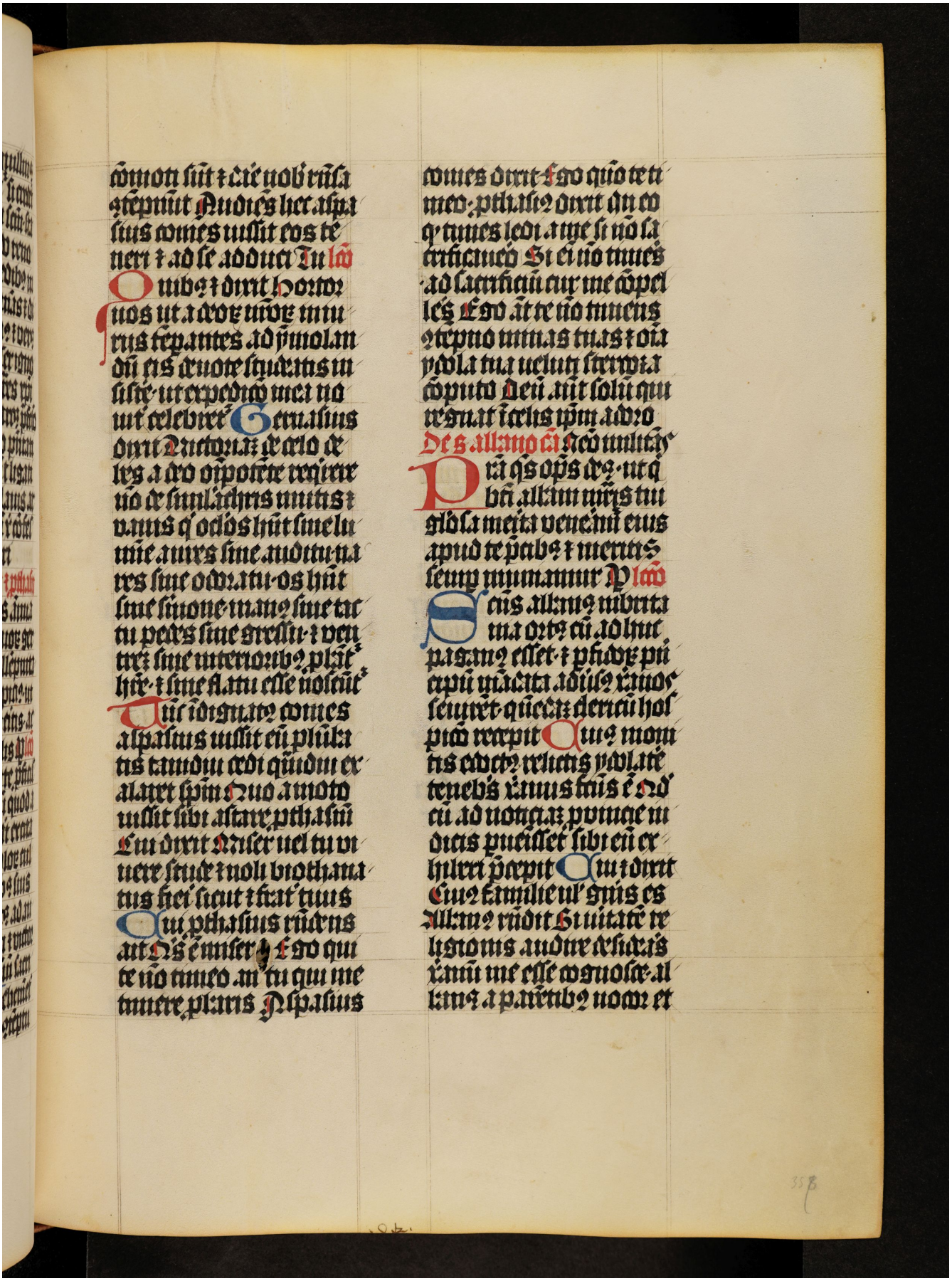

omnes sunt et die nobis rusticis
sepunt Audiens hec aspa
sius comes iussit eos te
neri et ad se adduci Iu lad
O nubes et dixit horto
tuos ut a dore uidere mu
rus repantes ad pnolan
dum eis de uote siquidem iu
sisse ut expedito mei no
uit celebrare Gerasius
dixit Quid ergo de celo de
les a deo deposite regere
uo de simulachris muti et
vanus qui oculos habent sine lu
mine aures sine auditu na
res sine odoratu os habent
sine sermone manus sine tac
tu pedes sine gressu et ven
tres sine uisceribus plit
hec et sine flatu esse nolent
Tunc indignatus comes
aspasius iussit eum plurim
tis tamdiu cedi quousque er
alaret spm Quo a uoto
iussit sibi astare pthasium
Eum dixit Miser uel tu vi
uere stude et noli biothana
tus fieri sicut et frater tuus
Qui pthasius ridens
ait nos e miser Ego qui
te no timeo an tu qui me
timere pleris Aspasius
comes dixit Ego quo te ti
meo pthasius dixit qui eo
quod times ledi a me si no fa
cerem meo Si ei no times
ad lacerandum cur me compel
les Ego at te no timens
sepuo iuuas tuas et oi
ydola tua uelut stercora
computo Deum autem solum qui
resuat celis spm adore
De s allmo ci Deo multi
ra qs ops des ut q
bn allmum uers tu
simdola mea venerum eius
apud te pabes et merits
seuus iuuamur Dlad
Scis allmus iubita
ma ortus ei ad huc
pasmus esset et phadre pri
cepi ymagina adiis ranos
seuuret quedam dereui hol
pido rerpit Quis mon
tis edere relicis ydolate
tenebis ranus tuis e ad
ei ad uoca ar pouere iu
dicas pueisset sibi ei er
hiberi paepit Qui dixit
Cuius familie ul sitis es
allmus rudit Ciuitate re
ligionis audire desideras
ranum me esse cognosce al
tissimus a parentibus nomen et